

מסורת הש"ס

(א) [לעיל פא. 35: 5ה. גיטין
פ: 30טער יח: 1, 3] (ב) [לעיל יג:
ו"ש"נ, 1] (ג) [מגילה 18:
ו"ש"נ, 1] (ד) לעיל נד: [ועמ"ש
תוס' לעיל נד: ד"ה אמרו
לו], (ה) [לעיל סח. נדה
מה"1] (ו) [5"ל רב וכו"א שם,

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה ר' מאיר וכו'
בן ט' פוסל ע"י אחין
בדבר אחד:

מוסף רש"י

[illegible]

האשה רבה פרק עשירי יבמות

הכי גרסינן אי נמי ליסא לדרב הונא כלל ובדרב המנונא קמילפג:
והוא אפליגו זה הדא וימנא. זהאי פירקא גופיה (לעיל דף 35:) דאמר
 בשמאל בעיותינו זרייה גט: **ברבנ'** אמרו לו מסא אשקד ונשא
 שלא מאמא: ותורו ואמרו לו מסא. השנייה ונשא
 ונמנאלת אחותה של שנייה מאמא ולא מאביה
 ונמנאלת שלישיה רחוקה מן הראשונה
 ולא קרובתה היא: תורו ואמרו לו
מסא. ונשא אחותה של שלישיה זו
 ומאביה ולא מאמא נמנאלת רביעית
 רחוקה מן השנייה וז"ש מן הראשונה:
ותורו ואמרו לו מסא. ונשא אחותה
 מאמא ורחוקה מן השלישית ואח"כ
 ואמרו לו כולן קיימות: **מסא**
בראשונה ובשלישית ובחמישים.

ודלמא ואיינו פוסל אי נמי ממאי דאיתא
לדרב הונא דלמא ליתא דרב הונא כלל
ובדרב המנונא קמיפלגי דאמר רב המנונא
⁶שומרת יבם שזינתה אסורה ליבמה דרב אמר
הרי היא כאשת איש ומיפסלא בזנות ושמואל
אמר אינה כאשת איש * ולא מיפסלא בזנות
וא"נ בקדושין תופסין ביבמה קמיפלגי דרב
אמר הרי היא כאשת איש ⁷ ולא תפסי בה
קדושין ושמואל אמר אינה כאשת איש
ותפסי בה קדושין והא אפליגו בה חדא
זימנא ⁸ חדא מכלל דחברתה איתמר:
מתני' ⁹ אמרו לו מתה אשתך ונשא
אחותה מאביה מתה ונשא אחותה מאמה
מתה ונשא אחותה מאביה מתה ונשא
אחותה מאמה ונמצאו כולן קיימות מותר
בראשונה ובשלישית ובחמישית ופוטרות
צרותיהן ואסור בשניה וברביעית ואין ביאת
אחת מהן פוטרת צרתה ואם בא על השניה
לאחר מיתת הראשונה מותר בשניה וברביעית
ופוטרות צרותיהן ואסור בשלישית ובחמישית
ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה: בן תשע
שנים ויום אחד הוא פוסל ע"י אחיו והאחין
פוסלין על ידו אלא הוא פוסל תחלה והאחין
פוסלין תחלה וסוף כיצד בן תשע שנים ויום
אחד שבא על יבמתו פסל ע"י אחין באו עליה
אחין ועשו בה מאמר נתנו גט או חלצו
פוסלין על ידו: **גמ'** אטו כולוהו לאו לאחר
מיתת ראשונה נינהו אמר רב ששת לאחר
מיתת ראשונה ודאי: בן תשע שנים וכו':
בן תשע שנים ויום אחד תחלה פסיל בסוף
לא פסיל והתני רב זביד ב"ר אושעיא
העושה מאמר ביבמתו ואח"כ בא אחיו
שהוא בן ט' שנים ויום אחד עליה פסלה
אמרי: ביאה פסיל אפילו בסוף מאמר תחלה

וְדַלְמָא אַיִינוּ פּוֹסֵף. וְאֵס תֵּאמַר וּמֵאִי דּוּחָקִיא לֹמַר כֵּן נִימָא
דְּדִרְבַּר הַמְנוּנָא פְּלִיגִי וְאִכּוּלָּה מִילְתָּא דִּר' יוֹסִי וְיֵשׁ
לֹמַר דְּלֹא מַסְתַּבֵּר לִיהַ לְמִימַר דְּפְּלִיגִי דְּרַב הַמְנוּנָא מִשּׁוּם דִּלְמַר
בְּצוּטָה בְּסוּף הִיא מֵצִיא (דף יח: וס) דְּלִית הִלְכָּה כּוּזָּמִיָּה וְלֹא מִיחָא
לִיה נִמִּי לֹמַר דְּפְּלִיגִי בְּצִין קִידוּשִׁין
תּוֹפְסִין צִיבְמָה מִשּׁוּם דְּלִיפְּלִיגִי זֵה
חֵדֵּל יוֹמָנָא: **וְכֵן** אִמְרֵי ר' תַּחֲלִיפָא
בְּר אֲבִימִי יֵשׁ לֹא מֵאִמֵּר. אֲרִיז
דִּמְדִּי יֵשׁ לוֹ מֵאִמֵּר אֲבָל גַּט לֹא
דִּמְאִמֵּר עֲדִיק שְׂהוּא בְּמִקּוּם צִיֵּא
אֲבָל גַּט הוּי בְּמִקּוּם חֲלִילָה וְצִיֵּא
עֲדִיפָא מִחֲלִילָה דִּהֵּא צִיֵּא אֲמֵרִין
דְּפִסְקִיא לִיה בִּין מַחֲלָה בִּין בְּסוּף
אֲבָל חֲלִילָה לֹא שְׂמַחְלָה דִּלְמַר גַּט
יֵשׁ לוֹ כִּ"ש מִשְׁמַר דֵּשׁ לוֹ:

רבי מאיר אומר עשו חֲרִיצַת בֵּן
מ' ב'ו'. אר"י דלר"מ יס לו
חליצה וכו"ש ביאה אצל לרבנן דוקא
ביאה יס לו אצל חליצה אין לו
מתניתין דרבנן דלעיל דקתני לו
ט' פוסל ע"י אחין (ה) צדק אחד
ע"כ רבנן היא דלרבי מאיר פסיקא
ליה חליצה כמו ביאה דאמר חליצת
בן ט' בגט בגדול וגט של גדול פוסל
דאפי' לצדקו והא דפליגי שמואל ורבי
אלעזר בריש כל הגט (ויטין דף כד:)
דשמואל חליצת קטן פסולה ופוסלת
ולרבי אלעזר אינה פוסלת ליכא
למימר דאליבא דרבנן פליגי וסבר
שמואל דלרבנן פוסלת בתחלה ורבי
אלעזר סבר דאפי' בתחלה לא פסלה
דע"כ מודה שמואל דלרבנן אין לו
חליצה כלל בדפרק מזה חליצה (לחמן
קה): אמתניתין דהחולצת מן הקטן
חליצתה פסולה אמר (ז) שמואל זו דברי
רבי מאיר אבל הכמים ואמורים אי
חליצת קטן כלום ואליבא דר"מ נמי
ליכא למימר דפליגי דהא בהדיא
קאמר דהא עשו חליצה בן ט' בגט
בגדול אלא במתני' דפ' מזה חליצה
(י"א) (ס) פליגי דשמואל מוקי לה כר'
מאיר ורבי אלעזר מוקי לה כרבנן:
נשא

פסיל בסוף לא פסיל וביאה אפילו בסוף פסיל והא קתני אלא שהוא פוסל תחלה והן תחלה וסוף כיצד בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו וכו' חסורי מיחסרא והכי קתני בן תשע שנים ויום אחד הוא פוסל תחלה והן פוסלין תחלה וסוף בד"א במאמר אבל ביאה פוסלת אפי' בסוף כיצד בן ט' שנים ויום אחד הבא על יבמתו פסל ע"י אחין ומי אית ליה מאמר כלל ע"י אחין והתניא בן ט' שנים ויום אחד יהוא פוסל בדבר אחד והאחין פוסלין על ידו בארבעה דברים הוא פוסל ע"י אחין בביאה יהואחין פוסלין על ידו בביאה במאמר בגט בחליצה וביאה דפסלה בין בתחלה בין בסוף פסיקא ליה מאמר דבתחילה פסיל בסוף לא פסיל לא פסיקא ליה איתמר נמי אמר רב יהודה אמר שמואל יש לו גט ויש לו מאמר דברי ר"מ בר אבימי יש לו מאמר תניא נמי הכי יש לו גט ויש לו מאמר דברי ר"מ וסבר ר"מ יש לו גט והתניא ^אעשו ביאת בן תשע במאמר בגדול ר"מ אומר עשו חליצת בן תשע כגט בגדול ואם איתא ליתני כגטו אמר רב הונא בריה דרב יהושע אית ליה וזוטר לר"ג דאמר אין גט אחר גט ה"מ בגדול אחר גדול וקטן אחר קטן אבל גדול אחר קטן מהני לרבנן דאמרי יש גט אחר גט ה"מ בגדול אחר גדול או בקטן אחר קטן אבל קטן אחר גדול לא מהני: מתני'

עין משפט
נר מצוה

עב א מ"י פ"ב מהלכות
 יבום הלכה כ סמג
 לנאון פג טוש"ע אה"ע
 סימן קנט סעיף ג:
עג ב ג ד ה ו ז מ"י
 פ"ה מהלכות יבום
 הלכה יח סמג עשין נא
 טוש"ע שם סי' קע סט"ז:

תוֹם' חֵד מִקְמַאי

תנינו עשו ביאת בן ט
כמאמר ברדול ר' אומר
שכחתי מכל בן ט' אמר
ברדול פי אבל לרבנן
החליצת בן ט' לאו כול
אורא וזכי יאוצא פ' מצות
החיצה דלרבנן אין חליצת
קטן שורא ומסביר דה"ה
שכחתי שורא ע"י אינו פסול
ביבמה אלא משום חליצה
פ' ר"ג ע"י לאו החליצה
החיצה החליצה (ומגלה)
מגנה חליצה נמי לא מהני
אלא למבטא אתר חליצה
אצמא נמי לא פסול אלא
משום חליצה חליצן
החליצת קטן לא פסלה
נמי שורא לא פסול לר' אומר
דקתני עשו ביאת בן
ט' כמאמר ברדול ר' אומר
תקני כמאמר ברדול משום
דמאמר אינו פסול בסוף
ויבאור פסול אלא בסוף
ברדול. ומסביר
דלר' נמי דס"ל דגט קטן
(מתינן) ח"י כשכתב כתב
ע"י אבל ע"י עדים לא
פסול שורא שורא שאמר
לפסול כתב חליצה וליעדים
תחומיו ואין ח' שלוחות
לקטן ובעי' מסירה נמי לא
ח"ל ר"ל ע"י
תחומיה כתיב אבל כתב
ידיו כיון דכשר מן התורה
שורא א"י נשאת חליצה כשר
פסול לר' אומר

(א) ע"י תוס' גיטין (דף כ"ב ע"ב) ד"ה והא באמנע הדיבור וי"ל ללא בעינן שליחות בכתובה וכו'.